

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији
БЕОГРАД, Сремска 6/4, тел/факс: 011-3285-025

Association of families of kidnapped and missing persons on Kosovo and Metohija
BELGRADE, 6/4 Sremska Street, phone/fax: +381-11-3285-025

Текући рачун: 205-22276-93 Комерцијална банка Београд, ПИБ: 102423464

Датум: 28.06.2023. године

Број: 31/2023

Свечана академија поводом Видовдана у Српској православној цркви у Бечу 28, јуна 2023. године

Поздравни говор Верице Томановић, председнице Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији

Просвећени владико, господине Андреј,

Поштовани свети оци

Уважена господо

Џењени амбасадоре Републике Србије господине Родићу

Драги пријатељи

Најлепше вас молим да минутом ћутања одамо почаст свим жртвама на Косову и Метохији.

Нека им је вечна слава и хвала.

Изражавам велику захвалност господину Андреју Чилерџићу, владика аустријско швајцарском на позиву да делегација Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији буде гост и учесник на свечаној Академији поводом великог српског празника Видовдана.

Почаствовани смо што смо вечерас са вама, заједно са свим уваженим гостима и што нам је пружена прилика да укажемо на велику трагедију коју српски народ доживљава на простору Косова и Метохије од 1998. до данас.

Већ четврт века наше Удружење је ангажовано против нечовештва најгоре врсте. Који су то мотиви за уништење другог народа?

Прошло је 24 година од потписивања Резолуције СБУН 1244 и Војно техничког споразума које су биле гарант мира и безбедности на КиМ.

Нажалост, највећи број људи страдао у периоду 1998. године првом масовном отмицом рудара Белаћевца код Обилића 22. јуна, а затим од 17-21 јула на подручју општине Ораховац.

Злочини над Србима су настављени у току бомбардовања СРЈ од 24. марта до 10. јуна 1999. године и највећи број након доласка КФОР-а, после 10. јуна 1999. године. Настао је општи хаос у свим срединама где су живели Срби након повлаћења српске војске и полиције са простора Косова и Метохије.

Срби су протеривани са вековних огњишта, убијани и одвођени у непознатом правцу у местима илегалних притвора (логора). Српски цивили су киднаповани са радних места, из својих домова, њива, возила, болесника у болницама...

Градови су етнички очишћени, хиљаде људи су под неразјашњеним условима нестајали у присуству 50.000 припадника КФОРА, УНМИК-а, ОЕБС-а, МКЦК и многих невладиних организација.

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији
БЕОГРАД, Сремска 6/4, тел/факс: 011-3285-025

Association of families of kidnapped and missing persons on Kosovo and Metohija
BELGRADE, 6/4 Sremska Street, phone/fax: +381-11-3285-025

Текући рачун: 205-22276-93 Комерцијална банка Београд, ПИБ: 102423464

У многим случајевима постоје сведоци који су видели униформисане и наоружане припаднике ОВК који су под претњом оружјем избацивали Србе из своји кућа и станова и одводили у илегална места притвора.

На Косову и Метохији трагамо за судбинама око 563 Срба и осталих националности који су били лојани грађани државе Србије.

Прекршени су сви постулати цивилизованог друштва, обесмишљавају се бројне конвенције, резолуције, протоколи и споразуми.

Данас је Видовдан, велики дан српског страдања по свом историјском значају али и по симболу жртве која се херојски подноси за одбрану слободе.

Постао је печат идентитета нашег народа и његове историјске мисли која садашњост повезује са стварним историјским догађајима. Судбине наших породица су, нажалост, само једна карика у континуитету српских страдања и још увек нису завршена.

Страшно је говорити о страдањима, мучки убијеним људима. Још је страшније да се то догодило на крају 20 и почетком 21 века.

Страшно је изгубити дете, брата, сестру, родитеље, супруга и блиске сроднике. А то се свима нама који смо овде догодило.

25. година живимо притиснути неизвесношћу ишчекујући вести које ће нас, можда охрабрити.

Сачувано сећање смо ми, наша суштина. Без сећања престајемо да постојимо а престају да постоје и они до којих нам је највише стало.

Деценијама уназад на нашим просторима било је много злочина, несрећа.

Болна је истина да се и даље трага за хиљадама несталих лица, да се олако прелази преко чињеница да је више хиљада чланова породица притиснуто тугом, оболело због нерешавања судбина ближњих који су истргнути из наших живота.

Заташкавају се злочини, премештају се гробнице, не враћа се документација КФОР-а која која има доказе почињених недела.

Постоје двоструки аршини према жртвама а такође је присутан и принцип некажњивости.

Несумњиво је да је Видовдан најаутентичнији празник српског народа.

Уочи 634-годишњице Косовске битке многа поколења нису славила ни смрт ни пораз.

Напротив то је било уздизање идеала, страдање за веру, правду и истину.

Овај празник је протеклих 6 векова имао велики значај за српски народ.

Косовски завет је зато много шири од Косова Поља, односа Срба и Албанаца.

Политичка злоупотреба Видовдана баш као и настојања да он буде омаловажен и занемарен, представљају суштински напад на демократска права и идентитет српског народа.

Ако бисмо тражили зашто смо можда криви као народ, то је зато што смо народ дуге традиције и постојања на овим просторима.

Косово и Метохија је место нашег рођења и живљења.

Тамо су остали наши корени, гробови предака, наши домови, виногради манастири.

Тамо су и јунаци нашег народа који чувају своје домове у „енклавама“, страхују за живот своје деце и стрепе за своје животе. Они су и гладни и жедни од многих остављени, али не одустају да живе на својој древној земљи.

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији
БЕОГРАД, Сремска 6/4, тел/факс: 011-3285-025

Association of families of kidnapped and missing persons on Kosovo and Metohija
BELGRADE, 6/4 Sremska Street, phone/fax: +381-11-3285-025

Текући рачун: 205-22276-93 Комерцијална банка Београд, ПИБ: 102423464

Очигледна је намера да се српски народ савије и никада не усправи.

Да се утиша прича. Затамни сећање на вишевековно страдање.

Да се забораве жртве како данас тако и у будућности да не би реметили ред дефинисаних клишеа вечних криваца наметнутог зла.

Нико више не прилази забрањеним и затрављеним гробницама.

Нико не отвара сандуке са документацијом и земним остацима преко 350 људи у мртвачници у Приштини.

Потресна је чињеница да ни усвојени Извештај Савета Европе господина. Дика Мартија није до краја истражен. За монструозне злочине нико није процесуиран нити осуђен.

Машинерију злочина, бруталност над нашим народом осудили су многи интелектуалци света попут великог писца господина Питера Хандкеа на пример. Да ли ћемо доживети истину о страдању наших најмилијих на духовном огњишту нашег народа?

Ни један догађај наше славне и мучне историје није у души сваког нашег човека усађен као Видовдан, кога спомињемо са болом и поносом.

Данашњи дан је наша највећа гробница у којој су сахрањени не само косовски јунаци и мученици Кнез Лазар, Милош, браћа Југовићи, већ и сви наши великомученици који су током векова жртвовали своје животе за веру и отаџбину.

Видовданска гробница је надахњивала многа поколења а духовно искуство преносила са генерације на генерацију.

Видовданска заклетва је била заклетва целог српског народа која је трајала вековима а траје и данас.

И зато не смемо дозволити да се неистинама затрпају истине и настави насилно разарање нашег идентитета.

Жртве нас обавезују да истрајемо у борби за истину и правду које су један од услова спречавања понављања злочина.

Наши вољени заслужују Божју правду и спасење.

Јосипа Волан

